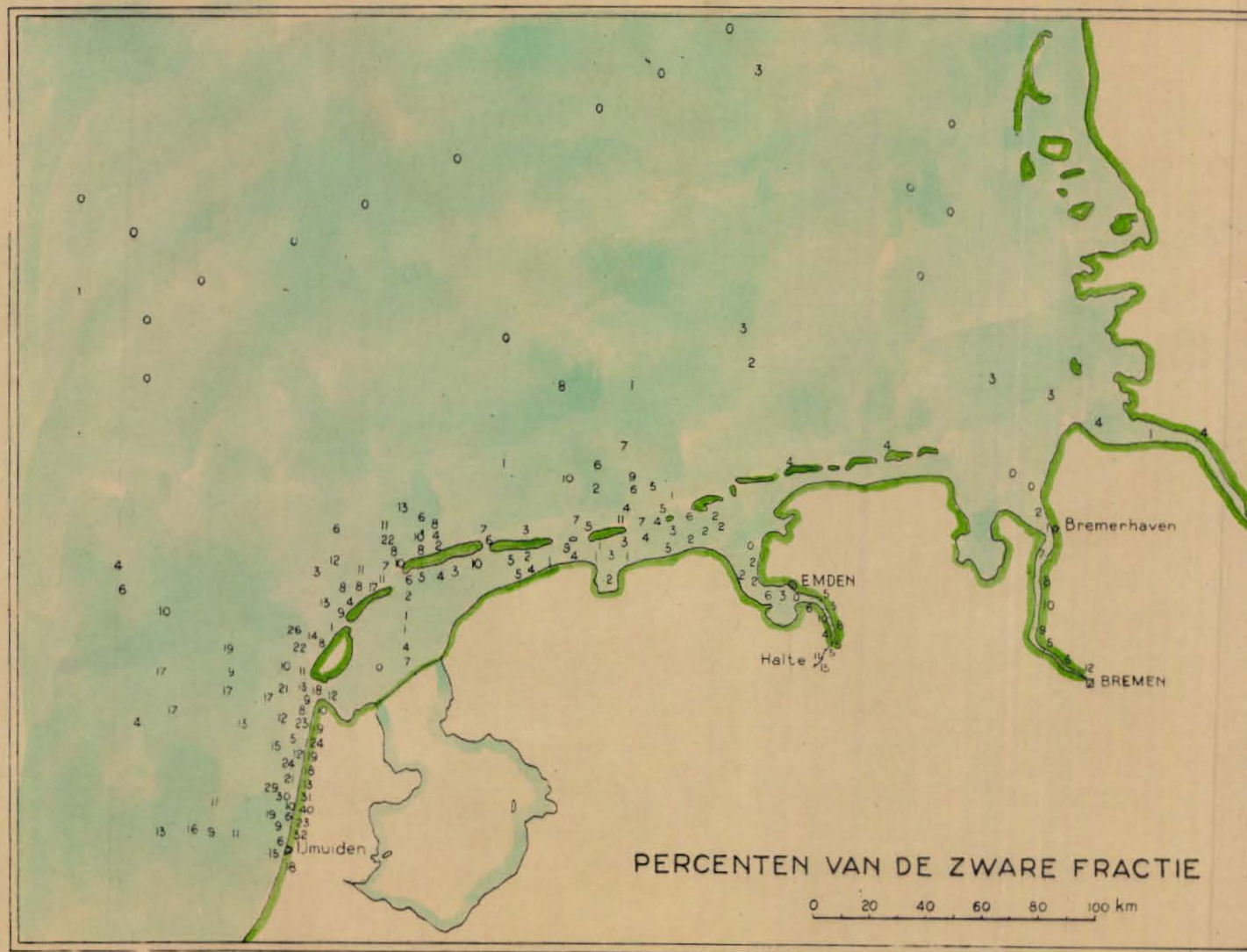

VERSPREIDING SAUSSURIET IN ZAND

RAPPORT N° 63

RAPPORT : Alg. 63.

B 358.

Dr. R. D. Crommelin. De herkomst van het zand van de Waddenzee.

Tijdschr. Kon. Aardr. Gen. 1940. 14 blz. 5 fig.

De technische Dienst der Domeinen wenste te weten, waar het Waddenmateriaal vandaan komt. Deze vraag werd, wat het zand betreft, opgelost door middel van een petrografisch onderzoek volgens de methode Edelman. Eerst werden de analyses van het Eems-Wezer- en Elbezand verricht. Het bleek, dat het Waddenzand een andere samenstelling van zware mineralen had dan dat dezer rivieren. Er wordt tot de conclusie gekomen, dat evenals bij de Rijnmonden ook hier geen rivierzand naar zee wordt getransporteerd; (zie rapport Alg. 7). Het zeezand dringt overal, evenals bij de Rijnmonden, ver naar binnen.

Ook kon worden vastgesteld, dat het zandig waddenmateriaal niet door een toevoer uit zuidelijke, westelijke of oostelijke richtingen kan worden afgeleid, doch zijn oorsprong vindt in een toevoer uit de Noordzee. Schr. meent, dat bij de doorbraak van de eilandenketen omstreeks de Romeinse tijd, de grootste hoeveelheid zand van die keten op ons wad is gebracht.

(Opmerking: In Romeinse tijd waren hier volgens Plinius reeds evenveel eilanden als nu; het is de vraag of hier ooit een gesloten duinketen geweest is. Vermoedelijk niet.)

C 601.

Dr. R. D. Crommelin. De herkomst van het Waddenslib.

Tijdschr. Geol. en Mijnbouw. 1942.

34 blz. 7 fig.

De fracties kleiner dan 50 micron en groter dan 10 micron werden met behulp van de polarisatiemicroscopie onderzocht. De brekingsindices van de verschillende mineralen (twee-assig zijn orthoklaas, mikrolieën, glaucomiet enz., één-assig zijn kwarts, dolomiet en sideriet) werden onderzocht.

De conclusie luidt ook hier, dat de Waddenslib in hoofdzaak marien is. De mogelijkheid van een directe aanvoer op het Wad van slib uit de rivieren Eems, Wezer of Elbe moet ontkend worden, hoewel misschien een gedeelte van dit slib, dat naar de Noordzee wordt afgevoerd, vermengd wordt met zuiver marien materiaal en aldus door de zeegaten op de wadden wordt gebracht. De verdunning is dan echter zo intensief, dat dit mineralogisch niet tot uiting komt.